

॥५॥६॥ अपसंभ्रमो निर्जयः ॥७॥८॥९॥१०॥११॥ अर्बुदं कोटिदशकं लक्षं वा पूर्वमयुतस्य प्रत्यहं प्रतिज्ञानात् ॥१२॥१३॥ इति श्रीभूमपर्वणि नैलकंठीये भा० त्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ कथमिति ॥१॥२॥
यस्य वीर्यं समाश्रित्य धूतं पुत्रस्तवाकरोत् ॥ सशेते निहतो राजन्संख्ये भीष्मः शिखंडिना ॥५॥ यः सर्वान् पृथिवीपालान्समवेतान् महामृधे ॥ जिगायै करथे नैव का
शिपुर्यामहारथः ॥६॥ जामदग्न्यं रणे रामं यो युध्यदपसंभ्रमः ॥ नहतो जामदग्न्येन सह तोय शिखंडिना ॥७॥ महेंद्रसदृशः शौर्यैः स्थैर्यैश्च हिमवानिव ॥ समुद्र इव
गांभीर्ये सहिष्णुत्वे धरासमः ॥८॥ शरदंष्ट्रो धनुर्वक्रः खड्गजिह्वोदुरासदः ॥ नरसिंहः पिता तेघपांचाल्येन निपातितः ॥९॥ पांडवानां महासैन्यं यद्वह्मोद्यतमाहवे ॥
प्रावेपत भयो द्विग्नं सिंहं ह्रस्वेव गोगणः ॥१०॥ परिरक्ष्य ससेनां ते दशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसुदुष्करं ॥११॥ यः सशक्र इवाक्षोभ्यो व
र्षन्वाणान्सहस्रशः ॥ जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः ॥१२॥ सशेते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः ॥ तव दुर्मित्रिते राजन्यथानार्हः स भारत ॥१३॥ इति
श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि भीष्ममृत्युश्रवणे त्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ ॥६३॥ ॥६३॥ धृतराष्ट्र उवाच कथं कुरुणामृषभोहतो भीष्मः
शिखंडिना ॥ कथं रथात्स न्यपतत्पितामेवासवोपमः ॥१॥ कथमाचक्ष्वमेयोधा हीना भीष्मेण संजय ॥ बलिना देवकल्पेन गुर्वर्थं ब्रह्मचारिणा ॥२॥ तस्मिन्हते
महाप्राज्ञे महेष्वासे महाबले ॥ महासत्त्वेन रव्याघ्रे किमु आसीन्मनस्तव ॥३॥ आर्त्तिपरामा विशतिमनः शंससि मेहतं ॥ कुरुणामृषभं वीरमकंपंपुरुषर्षभं ॥४॥
केतं यांतमनुप्राप्ताः केवास्या सन्पुरोगमाः ॥ केतिष्ठन्केन्यवर्त्तत केऽन्ववर्त्तत संजय ॥५॥ केशूरारथशार्दूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभं ॥ तथानीकं गाहमानं सहसा पृष्ठतो
न्वयुः ॥६॥ यस्तमोर्क इवापोह न्यरसैन्यममित्रहा ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमः परेषां भयमादधत् ॥७॥ अकरोद्दुष्करं कर्म रणे पांडुसुतेषु यः ॥ ग्रसमानमनीकानियए
नं पर्यवारयन् ॥८॥ कृतिनंतं दुराधर्षं संजयास्य त्वमंतिके ॥ कथं शांतनवं युद्धे पांडवाः प्रत्यवारयन् ॥९॥ निरुतंतं तमनीकानि शरदंष्ट्रं मनस्विनं ॥ चापव्यात्तान
नं घोरमसि जिह्वं दुरासदं ॥१०॥ अनर्हं पुरुषव्याघ्रं द्रुमीं तमपराजितं ॥ पातयामास कौंतेयः कथं तमजितं युधि ॥११॥ उग्रधन्वानमुग्रेषु वर्त्तमानं रथोत्तमे ॥ प
रेशामुत्तमांगानि प्रचिन्वंत मथेषुभिः ॥१२॥ पांडवानां महासैन्यं यद्वह्मोद्यतमाहवे ॥ कालाग्निमिव दुर्यर्षसमचेष्टत नित्यशः ॥१३॥ परिरक्ष्य ससेनां तु दशरात्र
मनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसुदुष्करं ॥१४॥

॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥ अस्य त्वमंतिके स्थित्वा सर्वं दृष्टवानसीति शेषः ॥९॥१०॥११॥ प्रचिन्वंतं पुण्यवदाददानं ॥१२॥ समचेष्टत भियमाणपशुवद्धस्तपादविक्षेपं कृतवत् ॥१३॥१४॥